

7 [o heure ; pp hagut ; -ind.
 pr. 1 hec, 2 heus, 3 heu, 6 hauen ;
 fut. hauré, etc. ; -subj. pr. he-
qui, hequis, hequi, hagnem, ha-
gneu, heguim ; imperf. hagnés,
 etc.]

haver ⁷ tr. Es deuenir haver
lor, tenedor (d'alguna cosa), ab-
tar, copsar. A veure qui t'hau-
rà, a porta plaga. Es mana al
(apell alherve): amb la mà no
el podràs pas haver. Ara te'l
tivaré: vejam si t'heus. Quan
no ho pot haver, dir que són
verdes. Haver esment d'una
cosa.